

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/121/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118209825
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4118209825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Lenky Halmešovej právnej veci žalobkyne: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: V. V. N., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom Za humnami XXX/XX, T., o zaplatenie sumy 2522,72 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 14C/97/2018-198 zo dňa 5. mája 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 522,76 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku zároveň žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 652 ods. 1, 4, § 654 ods. 1, § 655 ods. 1, § 658 ods. 1, § 659 ods. 1, § 662 ods. 1,2, § 324 ods. 1, § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka § 255 a § 262 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“) ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho považoval návrh žalobkyne za dôvodný. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa si podanou žalobou doručenou súdu dňa 22.08.2018 uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 2 522,76 eura a náhradu trov tohto konania. Žalobkyňa podanú žalobu odôvodnila tým, že dňa 05.05.2017 uzatvorila so žalovaným zmluvu o obchodnom zastúpení pri sprostredkovaní poistenia v univerzálnej sieti (ďalej len "zmluva"), na základe ktorej sa žalovaný (reprezentant) zaviazal vykonávať finančné sprostredkovanie medzi poisťovňou a záujemcami o poistenie poskytované poisťovňou, prostredníctvom uzatvárania poistných zmlúv medzi klientmi a žalobcom. V zmysle provízneho listu za mesiac február až máj 2018 bol žalovaný povinný vrátiť žalobkyni dlh, ktorý mu vznikol z titulu storna provízie v celkovej výške 2 522,76 eur (za 2/2018 v sume 235,26 eura, 3/2018 v sume 714,27 eura, 4/2018 v sume 82,98 eura a 5/2018 v sume 1 573,23 eura).

2. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie dospieť k záveru, žaloba je dôvodne podaná. Konštatoval, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola dňa 05.05.2017 uzatvorená zmluva o obchodnom zastúpení pri sprostredkovaní poistenia v univerzálnej sieti. Žalovaný bol s obsahom zmluvy dostatočne oboznámený a podpisom prejavil vôľu byť touto zmluvou viazaný. Túto skutočnosť mal preukázanú aj z výsluchu svedkyne - manželky žalovaného, ktorá potvrdila, že žalovaný mal vedomosť o tom, že ide o prácu agenta, doma to spolu preberali a rozhodli sa, že tú ponuku prijme. Samotnú zmluvu súd prvej inštancie posúdil ako platný právny úkon, ktorá presne vymedzovala práva a povinnosti strán. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa nepochybniteľne vysvetlila a zargumentovala princíp

vzniku nároku na vyplatenie provízií a princíp zániku nároku, t.j. stornovanie provízií. V zmysle zmluvy o obchodnom zastúpení a jej príloh je reprezentant, t. j. žalovaný, povinný vrátiť vyplatenú províziu poisťovni ako žalobkyňu a to aj po ukončení zmluvy, ak zanikne ním sprostredkované poistenie, alebo v priebehu trvania poistenia dôjde k zníženiu výšky ročného poistenia. Všetky typy provízie podliehajú stornu provízie, to znamená, že po ukončení spolupráce žalobkyne so žalovaným, nezaniká povinnosť žalovaného vrátiť storno provízie, ktorá je upravená v článku V. zmluvy. Poukázal na to, že žalobkyňa si uplatnil storno províziu voči žalovanému len v prípadoch, ak bola provízia žalovanému reálne vyplatená a uvedenú skutočnosť ani žalovaný nenamietal, t. j. nie je sporná. Zdôraznil, že tento zmluvný vzťah nie je vzťahom pracovnoprávnym, ani spotrebiteľským, ktorý by si vyžadoval zvýšenú ochranu jednej zo zmluvných strán s tým, že žalovaný pri uzatváraní zmluvného vzťahu so žalobcom bol s obsahom zmluvy o obchodnom zastúpení, vrátane jej príloh, riadne oboznámený a bolo výlučne na jeho rozhodnutí, či do toho zmluvného vzťahu so žalobcom vstúpi, alebo nie.

3. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že vo veci súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz dňa 30.11.2018, č. k. 14C/97/2018-31, proti ktorému podal žalovaný odpor, z dôvodu čoho došlo k jeho zrušeniu uznesením súdu zo dňa 02.08.2019, č. k. 14C/97/2018-37. Súd prvej inštancie neprihliadol na námietku premĺčania, vznesenú žalovaným a mal za to, že nárok žalobcu premĺčaný nie je, pričom premĺčacia doba je v tomto prípade podľa § 397 Obchodného zákonníka štyri roky. Poukázal tiež na to, že v priebehu konania mal žalovaný dostatok času a priestoru, a to už aj v rámci vyjadrení, na to, aby uplatnil prostriedky procesného útoku a obrany. Počas konania začal uplatňovať nárok, ktorý má proti žalobkyňu, a to titulom poistného, uhradeného jeho rodinou k jednotlivým poistným zmluvám ako aj fixnej provízie. Uviedol, že na pojednávaní, konanom dňa 13.02.2020 mu uznesením určil lehotu 10 dní na špecifikáciu a odôvodnenie vzájomnej žaloby. Z dôvodu opatrení proti šíreniu koronavírusu bolo pojednávanie, pôvodne odročené na deň 17.03.2020 zrušené a žalovanému bol oznámený ďalší termín pojednávania na deň 05.05.2020. Bol prijatý zák. č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej ako lex corona) a ním bolo zavedené pravidlo, že počas obdobia od 27.03.2020 do 30.04.2020 lehoty, teda aj procesné, neplynú. Ak určená lehota začala plynúť pred účinnosťou zákona, no neuplynula pred 27.04.2020 - zostávajúca časť lehoty je potrebné dopočítavať od 01.05.2020. K predloženému potvrdeniu o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktorá u žalovaného trvala od 31.01.2020 do 11.03.2020 súd prvej inštancie uviedol, že kontaktoval jeho všeobecného lekára a v tomto prípade malo ísť len o bežnú virózu s tým, žalovaný nielen v tejto lehote, ale ani následne do termínu pojednávania nedoručil žiadne podanie ani návrh na prípadné doplnenie dokazovania (prostriedok procesnej obrany). Vo vzťahu k návrhu žalovaného do konania pripustiť klientov, s ktorými uzatvoril zmluvu a ktorí sú teda poškodení a k návrhu aby žalobca vysvetlil systém fungovania investičného životného poistenia a aby jeho vyjadrenie posúdila Národná banka Slovenska ako dozorný orgán, súd tieto súd prvej inštancie zamietol, z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania ako aj z dôvodu, že uvedené návrhy na vykonanie dôkazov by žiadnym spôsobom neprispeli k objasneniu žiadnych skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu, ktorý predstavuje nárok žalobcu na vrátenie reálne vyplatených provízií z dôvodu uplatnenia storna provízie. Na základe toho, že žalovaný nie je oprávnený podať návrh na zmenu subjektov, súd o tomto jeho návrhu ani nerozhodoval a žalovanému uviedol, že takéto oprávnenie má len samotný žalobca podľa § 79 a 80 Civilného sporového poriadku. Tiež mal za to, že o nejasných tvrdeniach, prezentovaných žalovaným, nebolo možné rozhodovať ako o vzájomnej žalobe, prípadne o kompenzačnej námietke, pretože žalovaný v rámci určenej lehoty a ani do pojednávania, konaného dňa 05.05.2020, neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by sa súd mohol zaoberať a posúdiť ich prípadnú dôvodnosť. Zdôraznil, že dôkazné bremeno tvrdenia bolo v tomto prípade výlučne na žalovanom, nebolo možné a ani dôvodné, preniesť prípadné zistenie inak ním uvádzanej škody vo výške uhradeného poistného z poistných zmlúv jeho rodinných príslušníkov, na žalobkyňu. Pretože žalovaný v spore neunesol dôkazné bremeno, ktoré bolo jeho povinnosťou, súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d) e) f) h) CSP. Poukázal na to, že súd prvej inštancie trval na jeho účasti na pojednávaní dňa 13.02.2020 aj napriek tomu, že vedel o jeho práceneschopnosti od 31.01.2020, dokonca vyžadoval, aby v danom období práceneschopnosti aj vykonával právne úkony vo veci jeho obhajoby, čím by nielen porušoval liečebný režim, ale boli aj narušené jeho ústavné práva na spravodlivý proces. Jeho práceneschopnosť bola ukončená 10.03.2020, v tom čase sa vyvíjal COVID -19, okrem toho mal problémy aj krvným tlakom a celkovo patrí k ohrozeným osobám. Mal za to, že procesné lehoty a

ich počítane viažuce sa k mimoriadnej situácii resp. k núdzovému stavu treba posudzovať nielen dopredu, ale aj dozadu. Zdôraznil, že v danom období corona obmedzení bolo pre neho zložité zaobstarať si právneho zástupcu vo veci CPP na spracovanie kvalifikovaného odporu a návrhov, pričom nebola v spore preto zabezpečená rovnosť zbraní účastníkov. Súd odmietol aj vstup do sporu resp. vykonanie dôkazu formou kvalifikovaného názoru Národnej banky Slovenka ako dozorujúceho orgánu poisťovníctva. Podľa názoru žalovaného sa súd prvej inštancie nedostatočne vyrovnal so súladom slovenskej súdnej práce a európskym právom, ktoré vyplýva z čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na ktoré poukazoval cez rozsudok Okresného súdu Dunajská streda sp. zn. 16Cb/134/2015 zo dňa 19.01.2016. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že namietal voči províznym listom, ktoré mu doručoval, uviedol, že sa nedá namietat voči listinám, ktoré neboli možno vždy doručované. Žalobca ho nijako materiálno-technicky nevybavil, musel pracovať so svojimi prostriedkami- mobilom a často už zastaraným počítačom. Uviedol, tiež stanovenie podmienok na vyplácanie provízie sa viackrát menilo a často ho nepoznali ani samotní manažéri agentov, nieto ešte agenti, o ich presnom znení sa občas dozvedeli, až keď im bola priznaná provízia, ktorú očakávali. Mal za to, že celý charakter spolupráce mal charakter pracovno-právneho vzťahu, akurát za bezodplatnú mzdu. Charakteristické znaky spolupráce nekorešpondovali so živnosťou.

5. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla že dlh žalovaného vznikol v mesiaci 02/2018 a následne sa zvyšoval. Žalobkyňa vyzvala žalovaného na mimosúdne riešenie, na ktorú žalovaný nereflektoval, následne žalobkyňa podala žalobný návrh na súd dňa 20.08.2018. Žalobkyňa tvrdenie žalovaného, že nemal dostatočný priestor na zaobstaranie si právneho zástupcu vo veci CPP na spracovanie kvalifikovaného odporu a návrhov, považovala za účelové ako aj tvrdenie o zdravotnom stave žalovaného, ktoré žalobkyňa s ohľadom na diagnózy žalovaného nespochybňuje, ale spochybňuje argumentačnú súvzťažnosť diagnóz s odvolacím dôvodom a to porušením ústavných práv žalovaného na spravodlivý proces. Žalobkyňa mala tiež za to, že vy zmysle podaných konštatácií žalovaných je zrejme, že žalovaný neúčinne poprel nárok žalobcu t. j. nespochybnil vo svojom podaní žiadnym relevantným spôsobom oprávnenosť uplatňovania storno provízie zo strany žalobcu. Vzhľadom na predmet zmluvy t. j. výkon činnosti finančného sprostredkovania sú jednotlivé ustanovenia upravujúce storno provízie pre prípad, že obchod medzi zastúpeným a treťou osobou sa neuskutoční a ak jeho neuskutočnenie nie je dôsledkom okolností, za ktoré zodpovedá zastúpený, ak z obchodu nevyplýva nie iné sú v súlade so zmluvnými dojednaniami v nadväznosti na ustanovenia Obchodného zákonníka, Smernice č. 86/653/EHS a súdnymi rozhodnutiami. Ďalej uviedla, že ustanovenia § 662 Obchodného zákonníka umožňuje, aby si zmluvné strany v záujme právnej istoty určili podmienky, ktoré budú pre účely zániku nároku na províziu považované za okolnosti, z ktorých bude zrejme, že obchod s treťou osobou sa neuskutoční s tým, že z uzavretej zmluvy jednoznačne vyplýva, že definíciou neuskutočnenia obchodu sa rozumie aj predčasný zánik poisťnej zmluvy ako aj zníženie výšky ročného poistného, pričom následkom neplatenia poistného je zánik poisťnej zmluvy. Ak mal žalovaný pochybnosti o jednotlivých ustanoveniach zmluvy a jej nevyváženosti, mal právo predmetnú zmluvu nepodpísať a neuzavrieť obchodno-právny vzťah. Uvedená zmluva je vyhotovená v súlade s platnou legislatívou t. j. na slobodnom rozhodnutí fyzických alebo právnických osôb. Žalovaný bol s obsahom zmluvy oboznámený, čo svojim podpisom potvrdil a zároveň svojim podpisom prejavil vôľu byť touto zmluvou viazaný, Poukázala tiež na to, že je nespochybniteľné, že poistné zmluvy sprostredkované žalovaným boli stornované a túto skutočnosť žalovaný žiadnym spôsobom nevyvrátil t. j. predmetná skutočnosť je nesporná. Žalobkyňa preukázala porušenie ustanovenia § 658 ods. 1 Obchodného zákonníka, pretože podstatou uvedenej činnosti nie len uzatvoriť poisťnú zmluvu za účelom vyplatenia provízie, ale za účelom sprostredkovania poistenia klientovi. Princíp vzniku nárok na vyplatenie provízie pred ukončením spolupráce so žalovaným je totožný s postupom storno provízie, ktorá sa táka výpočtu žalovanej sumy. V závere svojho vyjadrenia žalobkyňa uviedla, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno vo svojich tvrdeniach.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a ako taký ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa obsahu spisu sa žalobkyňa žalobou podanou na súd dňa 22.08.2018 domáhala zaplatenia sumy 2522,76 eura s príslušenstvom z dôvodu, že dňa 05.05.2017 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o obchodnom zastúpení pri sprostredkovaní poistenia v univerzálnej sieti, v ktorej sa žalovaný (v Zmluve označená ako reprezentant) zaviazala vykonávať finančné sprostredkovanie v sektore poistenia medzi poisťovňou a klientmi poisťovne alebo potenciálnymi klientmi poisťovne o poistenie poskytované poisťovňou, prostredníctvom uzatvárania poistných zmlúv medzi klientmi a žalobcom. Žalovaný požiadal dňa 25.01.2018 o zrušenie zápisu v registri, podregister poistenia alebo zaistenia, a dňa 01.02.2018 mu bol zápis pod reg. číslom 228887 zrušený. Žalobkyňa vyzývala žalovaného na zaplatenie jeho dlhu v lehote 30 kalendárnych dní, ale žalovaný dlh nesplnil. V prejednávanej veci je teda predmetom sporu nárok žalobkyne na vrátenie provízií, ktoré žalovanému vyplatila za výkon činnosti finančného sprostredkovania z dôvodu, že niektoré žalovanou sprostredkované poistné zmluvy zanikli alebo bola u nich znížená výška poistného, čím sa alikvotne znížila výška provízie a následne vznikla (v zmysle zmluvných dojednaní) žalovanému povinnosť vrátiť vyplatenú províziu (systém storno provízie bol upravený v Províziom poriadku, ktorý bol súčasťou Zmluvy o obchodnom zastúpení). Žalobkyňa sa zaplatenia žalovanej sumy domáhala návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorému súd prvej inštancie vyhovel a dňa 30.11.2018 vydal platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu vo výške 2522,76 eura. Z dôvodu, že dňa 14.02.2019 žalovaný doručil súdu odpor voči platobnému rozkazu, došlo k zrušeniu platobného rozkazu.

8. Podľa § 662 ods. 1 Obchodného zákonníka, nárok na províziu zanikne, ak je zrejmé, že obchod medzi zastúpeným a treťou osobou sa neuskutočnil a ak jeho neuskutočnenie nie je dôsledkom okolností, za ktoré zodpovedá zastúpený, ak z obchodu nevyplýva niečo iné.

9. Podľa § 662 ods. 2 Obchodného zákonníka, provízia, ktorá už bola uhradená, musí sa vrátiť, ak nárok na ňu zanikol podľa odseku 1.

10. Podľa § 662 ods. 3 Obchodného zákonníka, dohodou len v prospech obchodného zástupcu možno upraviť aj inak zánik nároku na províziu podľa odseku 1.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že zo Zmluvy o obchodnom zastúpení a jej príloh vyplýva, že obchodný zástupca - žalovaný bol povinný vrátiť vyplatenú províziu poisťovni (žalobkyňu), a to aj po ukončení zmluvy, ak zaniklo žalovaným sprostredkované poistenie alebo v priebehu trvania poistenia došlo k zníženiu výšky ročného poistného, keď storno provízie podliehali všetky typy provízie (získateľská, za starostlivosť, superprovízia), pričom žalobkyňa žiadala storno províziu voči žalovanému len v prípadoch, kedy mu bola reálne vyplatená. K dojednanému spôsobu zániku nároku na províziu, odvolací súd uvádza, že v zákonnej úprave Zmluvy o obchodnom zastúpení (§ 652 až § 672 Obchodného zákonníka) prevažujú povinnosti obchodného zástupcu (žalovanej), čo je dané najmä typom zmluvy, pri ktorom väčšie riziká znáša práve zastúpený (žalobca). Vzhľadom na predmet zmluvy, t. j. výkon finančného sprostredkovania boli potom jednotlivé ustanovenia Zmluvy o obchodnom zastúpení a jej príloh, upravujúce storno provízie pre prípad, že obchod medzi zastúpeným a treťou osobou sa neuskutočnil, a ak jeho neuskutočnenie nebolo dôsledkom okolností, za ktoré zodpovedá zastúpený, v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 662 ods. 1 Obchodného zákonníka). Ustanovenie § 662 Obchodného zákonníka je totiž dispozitívnym ustanovením, a preto umožňuje, aby si zmluvné strany v záujme právnej istoty určili podmienky, ktoré budú pre účely zániku nároku na províziu považované za okolnosti, z ktorých bude zrejmé, že obchod s treťou osobou sa neuskutočnil. Zo Zmluvy o obchodnom zastúpení a jej príloh, uzavretej medzi účastníkmi, jednoznačne vyplýva, že pod neuskutočnením obchodu medzi zmluvnými stranami sa rozumel aj predčasný zánik poistnej zmluvy, respektíve zníženie výšky ročného poistného, keďže následkom nezaplatenia poistného je zánik poistnej zmluvy, a preto žalobcovi vzniklo právo na vrátenie provízií pri splnení predpokladov, pri prípadoch predčasného zániku poistných zmlúv sprostredkovaných žalovanou, resp. pri znížení ročného poistného.

12. Aj z obsahu zmluvných ustanovení o zániku nároku na províziu (článok V bod 3 Zmluvy o obchodnom zastúpení) vyplýva, že zmluvné strany si samy určili podmienky, ktoré budú pre účely zániku nároku na províziu považované za okolnosti, z ktorých bude zrejmé, že obchod s treťou osobou sa neuskutočnil, keď pod neuskutočnením obchodu mali zmluvné strany na mysli prípady predčasného zániku poistnej zmluvy, respektíve zníženie výšky ročného poistného. Z dôvodu, že uvedené dojednanie neodporovalo

ustanoveniu § 662 Obchodného zákonníka, žalobcovi vzniklo právo na vrátenie provízií pri splnení týchto predpokladov (t.j. pre prípad predčasného zániku poisťných zmlúv sprostredkovaných žalovanou, resp. pri znížení ročného poisťného).

13. Žalovaný pri uzatváraní zmluvného vzťahu so žalobkyňou bol s obsahom Zmluvy o obchodnom zastúpení, vrátane jej príloh, riadne oboznámený a bolo výlučne na jeho rozhodnutí, či do tohto zmluvného vzťahu so žalobkyňou (za podmienok v zmluve uvedených) vstúpi, alebo nie. Žalovaný bol oboznámený aj so systémom vzniku nároku, splatnosti, zániku nároku a storno provízií a medzi stranami sporu bolo dohodnuté aj v samotnej Zmluve, že ak budú splnené podmienky pre storno provízie, bude žalovaná povinná vrátiť vyplatenú províziu aj po ukončení zmluvy.

14. Neobstoja preto odvolacie dôvody uvádzané žalovaným v odvolaní týkajúce sa jeho zdravotného stavu a poukazujúc na v tom čase prebiehajúcu pandémiu odvolací súd uvádza, že žalovaný mal dostatok času na uplatnenie prostriedkov procesnej obrany, keďže od podania návrhu do vyhlásenia núdzového stavu uplynul viac ako rok a pol. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávania na deň 13.02. 2020 a 05.05. 2020, pričom na oboch pojednávaniach bol žalovaný osobne prítomný. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, i konania, ktoré mu predchádzalo, ustálil, že súd prvej inštancie v preskúmvanej veci dostatočne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam, z ktorých vychádzal pri rozhodnutí vo veci samej. Vec správne skutkovo a právne posúdil a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd súčasne preskúmal i námietky vyjadrené v odvolaní žalovaným a dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné, pretože v konečnom dôsledku nemôžu privodiť zmenu zisteného skutkového, i právneho stavu. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď zamietol ďalšie návrhy žalovaného na vykonanie dokazovania, pretože tieto neboli objektívne spôsobilé zmeniť závery súdu prvej inštancie. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorej podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP patrí v celom rozsahu náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania. Odvolací súd preto podľa § 396 ods. 1 CSP rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).